Lietas Nr. 11095093112
Lietas arhīva Nr. K31-0389-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 19.septembrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:

tiesnese D.Treija

piedaloties prokurorei E.Evertei

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. D/, /personas kods/,** apsūdzēts noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un 185.panta pirmājā daļā.

Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi krimināllietā esošos pierādījumus,

konstatēja

/pers. D/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, kas izdarīta no glabātavas, (zādzību) šādos apstākļos:

2012.gada 18.jūnijā laika periodā no plkst.10.00 līdz plkst.14.00, /pers. D/ aiz mantkārības nolēma izdarīt svešas kustamas mantas nolaupīšanu no konteinera, kas stāvēja pie mājas Rīgā, /adrese/ Realizējot savu nodomu, /pers. D/, uzskatot, ka viņu neviens nenovēro, caur vārtiņiem iegāja mājas pagalmā, tādā veidā prettiesiski iekļuva nožogotas mājas pagalmā /adrese/, kur dzīvoja /pers. E/. Ar metāla stieni, /pers. D/ uzlauza konteinera metāla durvis un atvēra tās, tādā veidā prettiesiski iekļuva glabātavā. Tad /pers. D/ no konteinera slepeni nolaupīja /pers. E/ piederošās mantas: velosipēdu „Parther Arthur" rāmja Nr.PY070303656 Ls 179,16 vērtībā, velosipēda pieslēgšanas ķēdi Ls 27,00 vērtībā, leņķa slīpmašīnu „Skill" Ls 23,90 vērtībā, urbjmašīnu „Makita" Ls 95,00 vērtībā, perforatoru ,,Matrix" Ls 38,99 vērtībā, rīpzaģmašīnu Ls 30,00 vērtībā, rokas urbjmašīnu Ls 30,00 vērtībā. Kopā /pers. D/ nolaupīja svešu mantu Ls 424,05 apmērā.

Pēc tam /pers. D/ no notikuma vietas ar velosipēdu un nolaupītām mantām aizgāja.

Ar savām darbībām /pers. D/ nolaupīja svešu mantu un nodarīja /pers. E/ materiālo zaudējumu Ls 424,05 apmērā.

Tādējādi ar savām darbībām **/pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā.**

Turklāt **/pers. D/ tīši bojāja svešu mantu šādos apstākļos:**

2012.gada 18.jūnijā laika periodā no plkst.10.00 līdz plkst.14.30, /pers.D/ atrodoties Rīgā, /adrese/ /pers. E/ mantas zādzības nolūkā no konteinera ar metāla stieni nosita konteinera metāla stieni, atvēra durvis un pēc tam uzlauza piekaramo slēdzeni un iekļuva konteinerā. Konteinera durvju remonta izdevumi sastāda Ls 25,00, bojāta piekarama slēdzenes cilindra vērtība Ls 8,00, atslēgas vērtība Ls 9,00. Zādzības laikā /pers. D/ paņēma no konteinera kompresoru, kuru pārmeta pāri žogam, tādā veidā sabojājot kompresoram vadības bloku, salauza drošības vārstu, ventili. Kompresora remonta izdevumi sastāda Ls 50,00.

Kopā /pers. D/ tīši sabojāja svešu mantu un nodarīja /pers. E/ materiālo zaudējumu Ls 92,00 apmērā.

Tādējādi ar savām darbībām **/pers. D/ izdarīja noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā.**

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un 185.panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, kā arī pilnā apjomā atzina cietušā /pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā pieteikto un tiesas sēdē precizēto kaitējuma kompensāciju Ls 336,89 apmērā. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam ir saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore un cietušais /pers. E/ uzturēja apsūdzētā pieteikto lūgumu – neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma neveikt lietā pierādījuma pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par

apsūdzētā /pers. D/ vainu viņam izvirzītajās apsūdzībās.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. D/ darbības ir kvalificētas pareizi, un viņa vaina ir pilnībā pierādīta, līdz ar to /pers. D/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un 185.panta pirmajā daļā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam /pers. D/ soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu apsūdzētā /pers. D/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas klasificējams kā smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā /pers. D/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas klasificējams kā mazāk smags noziedzīgs nodarījums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta nepārprotami izriet, ka apsūdzētais /pers. D/ ar savām tīšām un prettiesiskām darbībām ir vērsies pret īpašumu, apdraudot cietušā mantiskās intereses un nodarot materiālo zaudējumu Ls 339,89 apmērā, kas saistīts ar tīšu mantas bojājumu un zādzību.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. D/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis/datums/– Talsos; Latvijas Republikas pilsonis; neprecējies, apgādībā esošu personu nav; VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra" Narkoloģiskās palīdzības dienesta ambulatorās nodaļas uzskaitē nav reģistrēts (1.sējuma lietas 43.lapa); VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrā" Psihiatriskās palīdzības dienesta ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nav reģistrēts (1.sējuma lietas 45.lapa); SIA „Madonas slimnīcas" ārsta psihiatra un Narkoloģiskā kabineta uzskaitē nav reģistrēts (1.sējuma lietas 48.lapa); agrāk deviņas reizes tiesāts (pirmās piecas sodāmības ir dzēstas):

1) ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2001.gada 25.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 1 gadu. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2001.gada 5.jūnijā. Sodāmība dzēsta;

2) ar Rīgas rajona tiesas 2002.gada 10.jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un 15.panta ceturtās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2002.gada 20.augustā. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2003.gada 10.decembrī. Sodāmība dzēsta;

3) ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2004.gada 21.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz l gadu. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2005.gada 4.janvārī. Sodāmība dzēsta;

4) ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2005.gada 7.aprīļa spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu, 50.panta piekto daļu ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 1 gadu 6 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2005.gada 26.aprīlī. Sodāmība dzēsta;

5) ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2005.gada 24.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2005.gada 6.decembrī. Sodāmība dzēsta;

6) ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2006.gada 28.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas, 125.panta pirmās daļas, 185.panta pirmās daļas, 126.panta otrās daļas 1.punkta, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 2 gadiem. Nolēmums stajies likumīgā spēkā 2007.gada 6.februārī. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2009.gada 30.janvārī. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 9.jūnija spriedumu saskaņā ar Krimināllikuma 45.panta piekto daļu papildsods – policijas kontrole – aizstāts ar brīvības atņemšanu uz 117 dienām. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2011.gada 11.oktobrī;

7) ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2012.gada 25.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 177.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 11 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2012.gada 11.decembrī;

8) ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2012.gada 5.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2013.gada 29.janvārī;

9) Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 28.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un 50.panta piekto daļu ,ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem, mantas konfiskāciju. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2013.gada 12.martā (1.sējuma 168.-177.lietas lapa).

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Savukārt Krimināllikuma 5.panta otrā daļa noteic, ka likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās, kā arī uz personu, kura izcieš sodu vai izcietusi sodu, bet kurai saglabājusies sodāmība.

Ar Krimināllikuma 2012.gada 13.decembra likuma redakciju, kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, savukārt Krimināllikuma185.panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Ievērojot to, ka apsūdzētais /pers. D/ ir izdarījis divus atsevišķus nodarījumus – smagu noziegumu un mazāk smagu noziegumu, kura rezultātā cietušajam ir nodarīts mantisks kaitējums; apsūdzētais jau ilgstoši algotu darbu nestrādā, jo nespēj integrēties ne sociālajā vidē, ne darba tirgū, par ko liecina vairākkārtējas sodāmības par mantiska rakstura noziegumiem, kas nozīmē, ka par prioritāti savu mērķu sasniegšanā un sadzīves problēmu risināšanā viņš izvēlas vieglākos un nelikumīgākos ceļus; nav izdarījis secinājumus par iespēju dzīvot sabiedrībā bez likumpārkāpumiem, tiesa uzskata, ka Krimināllikuma 35.pantā definētais soda mērķis – aizsargāt sabiedrības drošību un panākt, lai notiesātais pildītu likumus, ir panākams, nosakot apsūdzētajam /pers. D/ sodu reālas brīvības atņemšanas veidā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļas nosacījumiem, tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli ir atzīstams, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais /pers. D/ ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Ievērojot to, ka apsūdzētajam ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, kā arī kopumā izvērtējot cietušajam radīto kaitējumu, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam /pers. D/ ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, kas pietuvināts Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas sankcijā paredzētajam minimālajam apmēram.

Krimināllikuma 50.panta piektā daļa paredz, ka tiesa nosaka sodu, ja pēc sprieduma taisīšanas konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma taisīšanas pirmajā lietā. Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma.

Ievērojot to, ka /pers. D/ notiesāts ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 28.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un 50.panta piekto daļu ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem, mantas konfiskāciju (spriedums stājies likumīgā spēkā 2013.gada 12.martā) (1.sējuma 168.-177.lietas lapa), viņam ir nosakāms galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas prasībām, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu.

No krimināllietas materiāliem izriet, ka /pers. D/ ir ticis aizturēts citu kriminālprocesu ietvaros, kas saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.pantu ir ieskaitāms apsūdzētā soda termiņā – aizturēšanā pavadītais laiks no 2012.gada 25.jūnija līdz 2012.gada 27.jūnijam, apcietinājumā pavadītais laiks no 2012.gada 27.jūnija līdz 2013.gada 19.septembrim, un pēc Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2012.gada 25.oktobra sprieduma noteiktais izciestais sods no 2012.gada 1.februāra līdz 2012.gada 3.februārim.

Ievērojot to, ka /pers. D/ ir notiesāts par smaga nozieguma izdarīšanu ar brīvības atņemšanas sodu, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores E.Saliņas 2012.gada 28.jūnija lēmumu (1.sējuma lietas 38.lapa) piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā, grozāmi uz apcietinājumu, apcietinot /pers. D/ tiesas sēžu zālē.

Pirmstiesas kriminālprocesā par cietušo ir atzīts /pers. E/, kurš par nodarīto mantisko zaudējumu pieteica kaitējuma kompensāciju un tiesā to precizēja, uzturot to Ls 336,89 apmērā.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Kriminālprocesa likuma 350.panta otrā daļa nosaka, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tiesa, izvērtējot konkrētā kriminālprocesa ietvaros cietušā pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju Ls 336,89 apmērā, atzīst, ka tas ir pamatots un apmierināms pilnā apjomā.

Ievērojot to, ka līdz iztiesāšanai kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts, tad tas ir īstenojams piedziņas veidā no apsūdzētā /pers. D/.

Lietiskie pierādījumi – velosipēds „Panther Arthur" uzskatāms par atdotu cietušajam /pers. E/, tehniskā talona/../ kopija, čeks Nr.0491103, čeka Nr.000073743 kopija, garantijas talona AA /../ kopija, garantijas talona Nr./../ kopija, garantijas talona uz velosipēdu kopija, čeka Nr./../ kopija, piekaramā slēdzene un aizdevuma līguma Nr./../ kopija, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – iznīcināma.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240., 350., 352., 499.pantu, 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. D/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

/pers. D/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā, un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. D/ noteikt sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības – brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji pieskaitot sodu, kas piespriests ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 28.janvāra spriedumu, /pers. D/ noteikt galīgo sodu – brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem ar mantas konfiskāciju.

Soda izciešanu sākt skaitīt no 2013.gada 19.septembra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda izciešanas laikā /pers. D/ ieskaitīt viņa pavadīto laiku pēc aizturēšanas no 2012.gada 25.jūnija līdz 2012.gada 27.jūnijam, atrašanos apcietinājumā no 2012.gada 27.jūnija līdz 2013.gada 19.septembrim un pēc Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2012.gada 25.oktobra sprieduma izciesto sodu no 2012.gada 1.februāra līdz 2012.gada 3.februārim.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā grozīt uz apcietinājumu, apcietinot /pers. D/ tiesas sēžu zālē.

Noteikt /pers. E/ kaitējuma kompensāciju par materiālo zaudējumu Ls 336,89 (trīs simti trīsdesmit seši lati 89 santīmi) apmērā.

Piedzīt tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju Ls 336,89 (trīs simti trīsdesmit seši lati 89 santīmi) apmērā no /pers. D/ par labu /pers. E/.

Lietiskos pierādījumus – velosipēdu „Panther Arthur" uzskatīt par atdotu cietušajam /pers. E/, tehniskā talona/../ kopiju, čeku Nr./../, čeka Nr./../ kopiju, garantijas talona AA/../ kopiju, garantijas talona Nr./../ kopiju, garantijas talona uz velosipēdu kopiju, čeka Nr./../ kopiju, piekaramo slēdzeni un aizdevuma līguma Nr./../ kopiju, kas glabājas pie krimināllietas – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2013.gada 3.oktobra.

Tiesnese D.Treija